

TE DEUM

Keresztelő Szent János születése
- Rockoratórium -

I. Rész: Gábrriel arkangyal hírül adja Zakariásnak, hogyan születik

1. Nyitány

2. Gyertek, áldjuk Istenünket (Leviták)

Gyertek, áldjuk Istenünket, ki lelkünknek üdve lett,
Leborulva énekeljük Néki hálaéneket.

Mert nagy és hatalmas Úr Ő minden hatalom felett,
Ő rejti el a föld mélyét s emeli a hegyeket.

Mert a tengert Ő alkotta s formálta a szárazat,
Gyertek áldjuk leborulva a Mindenható Urat.

Tőled várja menedékét, Uram, minden nemzedék,
Hisz Te voltál mielőtt még létrejött a Föld s az Ég,

Jó az Úr, a mi Atyánk!

Ó, segíts meg napjaimmal elszámolni, Istenem!
Vezess igaz bölcsességre, tiszta szívet adj nekem.

Színről színre látom majd Őt, az Úr előtt élek én,
Őt dicsérem mindörökké az élőknek mezején.

Most, ha szól a mi Atyánk.

3. Az Úr Szava

Hajdan a próféták által sokféle módon szóltam a ti atyáitokhoz. Most, e végső korszakban elküldöm hírnökömet, hogy elkészítse előttem az utat.

Mert elmegyek hozzátok és ítéletet tartok a házasságtörők, az esküszegők ellen és mindazok ellen, akik elnyomják a napszámost, az özvegyet, az árvát, a gyengét és nem támogatják a kimerültet.

Szeretlek benneteket!

Térjete vissza hozzám és én is visszatérek hozzátok és bőséges áldást árasztok rátok.

Nézzétek, prófétát küldök nektek, mielőtt elérkeznék az én félelmetes napom. Ő lesz a pusztában kiáltónak szava. (v. ö. Zsid. 1, 1., Mal. 3.)

4. Most ha szól, hallgass szavára! (Leviták)

Most ha szól Istenünk, figyelj Rá!
Ő most is itt van velünk.

Most ha szól, hallgass szavára,
meg ne keményítsd szíved,
Mint választott népe tette Egyiptomból kijövet.

Hódoljunk előtte, gyertek, Tőle nyertük életünk,
Sohasem hagy árván minket jó pásztorként Istenünk.

Gyertek áldjuk Istenünket, ki lelkünknek üdve lett,
Leborulva énekeljük Néki hálaéneket.

Mert a tengert Ő alkotta s formálta a szárazat,
Gyertek áldjuk leborulva a Mindenható Urat.

Jó az Úr, a mi Istenünk!

Jó az Úr, én szeretem Őt, az irgalmas, jó Atyát,
Rám hajolt és meghallgatta esdeklésem jajsavát.

5. Jaj nékem... (Zakariás)

Jaj nékem, mert hosszúra nyúlik zarándoklásom ideje.
A sötétség lakói közt lakozom,
régóta van már számkivetésben az én lelkem.

Istenem, Te megvizsgáltál, jól ismersz engemet,
jól tudod hová visz utam, látod a szívemet.

Még ajkamra sem jön a szó, már előtted tudva van,
és minden részről bezárva tart kezed minduntalan.

E tudásod meghaladja elmémet s csodálkozom,
hová menjek, merre fussak színed elől nem tudom.

És ha mondom a sötétség Tőled elföd engemet,
nem főd el, mert a sötétség fényes napvilág Neked.

Hogyha az elmélkedésben már végképp elfáradok
és elalszom, felébredvén mégis csak Veled vagyok.

Ezért Uram, figyelj rám, ki jól ismeresz engemet,
szent törvényed régi útján, vezesd minden léptemet.

6. Néped vak (Zakariás, Gábriel)

Zakariás: Ó, Uram, nem jut eszembe zsoltár,
ködbe borult előttem az oltár.

Gábriel: Békesség néked! Ne félj, Zakariás!
Könyörgésed meghallgatásra talált.

Zakariás: Ó, Uram, néped hűtlen,
és hitetlen a vezérekkel az élen.
A város gonoszabb lett Babilonnál,
ez az omlás már meg nem áll!

Zakariás, Gábriel:

**Néped vak, nem akar élni csak a mának,
s Te kiszolgáltattál bűneink hatalmának.
Halálos a seb, mit önfia vág,
feltárta torkát az alvilág.**

Gábriel: Reménység, Zakariás! Isten kegyelmes hozzád.
Fiad születik! János lesz a neve,
Ő lesz egy új korszak első hírnöke.

Zakariás: Uram, nemzetünkre nehezedik súlyos kezed joggal.
Telve vagyunk mi már minden hitványsággal.

Fiainkat rábíztuk a nagyvilágra,
lányainkat az éjszakai démonokra.

Nincs terhesség, foganás, születés,
ha élet indul, a vége vetelés.
Oktalan elménk elborult,
szemünk elől eltűnt az út.

A gyengét, a kicsit beszívja az örvény,
a csalót, a rablót védi a törvény!
A letiport a porban hiába kiált,
a kevélynek csak ereje szab határt.

Zakariás, Gábiel: Néped vak...

Gábiel: Bátorság, Zakariás! Isten kegyelmes hozzád!
Keserved az Ő kezében végleg elmerül,
te csak hallgass Szavára, mert Erzsébet fiút szül.

Zakariás: Urunk, Te csak hallgatsz, nem szól próféta,
tűröd, hogy nyomjon az idegen iga.
Hiába építünk templomot, iskolát,
üres lesz az, vagy neveli más nép fiát.

Asszonyaink idegen kezekbe kerülnek,
újbirtokosok veszik meg lábunk alól a földet.
Nem lesz itt holnap, nincs hit és akarat,
megesz minket a bűn, mint rozsdá a vasat.

Nemzetek közt tévelygünk,
saját szolgáink prédájává lettünk.
Néped erejét most mások emésztik el,
ami terem, idegenek falják fel.

Zakariás, Gábiel: Néped vak...

Gábiel: Bátorság, Zakariás! Isten kegyelmes hozzád!
Nagy lesz a fiad, az Úr előtt jár,
utat készít még mielőtt eljön a Nagy Király.

Zakariás: Meg szeretnék győződni, hogy így lesz!
Ó, mondd, hogy miből tudhatom meg mindezt?

Gábrriel: Én vagyok Gábrriel, az Isten angyala,
örömhírrrel jöttem, ez itt az Úr Szava!
De te nem hittél szavának, mely valóra válik,
ezért megnémulsz a beteljesedés napjáig.

7. Én hiszek a Szónak (Erzsébet)

Zakariás te jelet kértél,
jelet kértél s jellé lettél.
E gonosz és hűtlen nemzedéked jele.
Ki elhagytad a Szót, elhagyott a Szó.
A Neked szánt ígéret ítéletté lett,
a felkínált üdvösség, magad romlása.
Te, aki a Szót meg nem szívlelted,
nem hirdetheted.

Én hiszek a Szónak, amit eldobtál,
hiszek a Szónak, mely téged érintett.
Én ettől kihajtok, virágba borulok,
életet hordozok, gyümölcsöt érlelek.
Nekem elég az Ige, elég a hit,
elég a csend, ami a Szó után él!

8.Csak a csend (Erzsébet, Nép)

Nyisd, nyisd meg a csend kapuját!
Tárd, tárd fel a fény csarnokát!
Válaszd szét az óceánt!
hadd keljek át, hadd keljek át!

Csak a csend ölel át.

Jöjj Lélek, töltsd be életünk életeddél!
Jöjj Lélek, töltsd be életünk,
Töltsd be lényegünk lényeddél!

II. Az édesanyák: Mária és Erzsébet találkoznak

9. Kegyelem (Mária, Erzsébet, Nép)

Mária: Köszöntlek, Erzsébet!
Békesség neked.
Átjöttem a hegyeken,
siettem a virágzó réteken.
Siettem, hogy lássalak!
Siettem, hogy halljalak!
Siettem, hogy halljam titkodat.

Erzsébet: Ó, mily nagy dolog!
El sem gondolod, hogy vártalak,
nem is reméltem, hogy ily hamar meglátalak!
Örvend a testem, örvend a lelkem,
csupa kegyelem, minden percem,
minden percem tiszta kegyelem.

Hidd el nekem, az élet kegyelem!
A kegyelem éltet, a kegyelem élet.
Örvend a testem, örvend a lelkem,
csupa kegyelem, minden percem,
minden percem tiszta kegyelem.

Figyelj,
hadd mondjam el!
Mily nagy dolog,
el sem gondolod!
Ámulsz, ha meghallod.

Mária: Hallottam!

Erzsébet: Hallottad?

Mária: Meghirdette nékem Gábrriel angyal,
hogy Isten megáldott téged egy fiú magzattal.

Erzsébet: Így van, Mária!

Mária: Nagy az Isten hatalma!

Erzsébet: Anya vagyok, Mária! Anya! Anya!
Édesanya! Édesanya!

Erzsébet: A fiam így fog szólítani: Édesanyám!

Mária, Erzsébet: ÉDESANYÁM!!!

Erzsébet: Édesanya vagyok!

Mária: Életet hordozok!

Erzsébet: Ujjongó magzatot!

Mária: Alleluja!

Mária, Erzsébet: Alleluja! Alleluja!

Mária: Áldott legyen az Élet Ura!

Mária, Erzsébet: Áldott legyen a Mennyei jó Atya!

Kar: Alleluja!

*Erzsébet: Téged dicsér a Jordán folyó,
Te vagy a tiszta, Te vagy a jó!
Áldott legyen a Mennyei jó Atya!*

10.Örvendj Mária! (Erzsébet)

Örvendj Mária, kegyelemmel teljes!
Áldottabb vagy te minden asszonynál
És áldott a te méhednek gyümölcse.

Boldog vagy Mária, mert hitted,
hogy beteljesedett mindaz,
amit az Úr mondott néked.

11.Magasztalja én lelkem az Urat (Mária)

Magasztalja én lelkem az Urat,
ki méltatlan virágként kertjébe felhozott,
mint titkos eszközét,
ím boldognak mond minden nemzedék.

Ki mondá: legyen fény!
Oszlott a sötétség, kitérta az Éden övét.
Magjának szentelt lény
Szolgáló lánya lehettem én.

Beteljesedett az Írás szava,
Uram vagy te s én általad anya.
Mily nagy dolgot műveltél velem,
Szívem kincstár, javam a kegyelem.

A néma szól, ismét lát a vak,
Szemed rebben, a magas hegyek leomlanak
Trónját vesztí a gőg
S vendégeid lesznek az éhezők.

Az alázat földedben mustármag,
Növelt ágán az ég madara fészket rak.
Tékozlóknak ura,
Meglélt juhoknak te vagy pásztora.

Ki felkarolja népét, gyermekét
Hazánk, otthonunk lesz az ég.
Dicső az Úr, irgalmat gyakorol,
Termőre fordul a fügebokor.

12. Áldalak (Mária, Erzsébet)

Áldalak, áldalak Fölség, áldalak szent akarat,
Magasztalja én lelkem az Urat!

III. A gyermek születését ünneplik: Istent dicsérik

13. Atyám, Istenem (Keresztelő Szent János, Nép)

Atyám, Istenem, szerelmed hozott létre engem,
édesanyám méhében már Te szóttad a testem.
Úgy alkottad lényem, hogy szerelmedből éljen,
s a te szavad: Enyém vagy! - örökre bennem égjen.

Mert te vagy a szeretet, ki átölelsz minden nap.

14. Benedictus (Zakariás, Nép)

Zakariás: Áldott legyen Izraelnek nagyirgalmú Istene,
mert meglátogatta népét és ez megváltást nyere.

Dávid házának hatalmát Isten felmagasztalá,
mint azt prófétái által régentén megjósolá,

hogy vad ellenséginktől megment bármily vész között,
s megemlékezik a frigről, mit atyáinkkal kötött.

Hogy bátran Néki szolgálva, tartsuk meg parancsait,
szentségben és igazságban töltsük éltünk napjait.

És te gyermek a hatalmas Isten prófétája lesz,
utat Készítesz az Úrnak, s hírnökül előtte mész.

15. Szent az Úr (Leviták, Nép)

Szent az Úr, Aki volt, Aki van, s Aki eljövendő
Szent az Úr! Szent, szent a Mindenható!

Hálát adunk Néked! Nagy irgalmadért!
Magasztalunk Téged! Nagy jószágodért!
Imádunk Téged! Dicsőségedért!
Dicsőítünk Téged! Nagy dicsőségedért!

Szent az Úr, Aki volt, Aki van, s Aki eljövendő
Szent az Úr! Szent, szent a Mindenható!

16. TE DEUM (Leviták, Nép)

Téged, Isten, dicsérünk, Téged Úrnak ismerünk!
Egek minden hatalmak, szüntelenül magasztalnak:
Nagyságoddal telve ég és föld, dicsőséged mindent betölt.
Jeles mártírseregek magasztalnak Tégedet.

Szent vagy, szent vagy, erősséges Szent Isten vagy!

És áldjuk véled vigasztaló Szentlelkedet.
Krisztus, Isten Egyszülöttje, Király vagy te mindörökre.
Isten jobbján ülsz most széket, Atyádeval egy fölséged.
Onnan leszel eljövendő, mindeneket ítélendő.

Szent vagy, szent vagy, erősséges szent Isten vagy!

Ígéretek

17. Ámen! Úgy legyen! (Keresztelő Szent János, Nép)

Hallgassatok rám és élni fogtok.
Ne kövessétek az idegent, ne is féljetek tőlük.
Megmutatom nektek a békesség útját.
Új, fogékony szívet adok nektek.

Nép: Ámen! Ámen! Úgy legyen!

Népem eltelik javaimmal.
A szérűk megtelnek gabonával.
Ti keressétek először az Isten Országát,
s ezeket mind megkapjátok hozzá!

Nép: Ámen! Ámen! Úgy legyen!

Megkeresem az elveszettet.
Bekötözöm a sérültet, ápolom a beteget,
az egészséges fölött őrködöm.

Én népem, öltözz erőbe!
Én népem, éleszd fel reményed.
Reménységgel teli jövőndőt szánok nektek.

Nép: Ámen! Ámen! Úgy legyen!

Én az Úr mondom ezt és véghez is viszem.
Add tovább ezt a te gyermekeidnek
Kik hallgatnak Rám élni fognak.

Nép: Ámen! Ámen! Úgy legyen!

Élni Fogunk! Élni akarunk!